

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.445/2007/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kocsa István jogtanácsos által képviselt felperesnek a dr. Zsögöny Ilona ügygondnok (1137 Budapest, Szent István park 22. szám) által képviselt I. rendű és a Budapesti 4. számú Ügyvédi Iroda (1071 Budapest, Damjanich u. 42. szám, ügyintéző: dr. Nagy Gábor ügyvéd) által képviselt II. rendű alperesek ellen kölcsön visszafizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. május 18-án kelt 25.G.41.099/2006/11. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi egyetemlegesen az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 120.000 (Egyszázhuszezer) forint másodfokú perköltséget.

A I. rendű alperest képviselő ügygondnok másodfokú eljárásban felmerült ügygondnoki díját 100.000 (Egyszázezer) forintban állapítja meg, amelynek 15 napon belüli megfizetésére az I. rendű alperest kötelezi.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy az ügygondnoka illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett 304.142 (Háromszáznégyezer-egyszáznegyvenkettő) forint fellebbezési illetéket fizessen meg az államnak az APEH regionális igazgatóságának külön felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes 2006. június 27-én benyújtott kereseti kérelmében 5.069.033 forint és ennek 2005. július 14. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkor jegybanki alapkamat kétszeresével egyező mértékű kamat megfizetésére kérte kötelezni az I. és II. rendű alpereseket egyetemlegesen. A felperes előadta, hogy 2004. október 21-én svájci frank alapú, változó kamatozású gépjármű kölcsönszerződést kötött a-289 forgalmi rendszámú Seat Toledo típusú személygépkocsi megvásárlásához az I. rendű alperessel. Az I. rendű alperesnek a keresetlevélhez csatolt ütemezés szerint részletekben kellett volna megfizetnie a felperes részére a tőke- és kamattörlesztési összegeket, azonban egyetlen részletet sem fizetett meg. A II. rendű alperes a kölcsönszerződés I. rendű alperes általi teljesítéséért készfizető kezességet vállalt. A II. rendű alperes az I. rendű alperes ügyvezetője volt a kölcsönszerződés megkötésekor. A felperes a kereseti kérelmét a Ptk. 525. § (1) bekezdésének e) pontjára, a 321. § (1) bekezdésére, a 319. § (2) bekezdésére, valamint a 318. § (1) bekezdésére és a 339. § (1) bekezdésére alapította és kérte, hogy a bíróság az I. rendű alperest terhelő, a kölcsönszerződés felmondásának következtében a felperest megillető követelést szerződésszegésre alapított kártérítésként ítélje meg. A II. rendű alperes felelősségét annak készfizető kezességvállalására alapította. A felperes a kereseti kérelmében részletesen összeállította az alperesi tartozás tételeit és azok kiszámítási módját is levezette. Csatolta az előadását alátámasztó iratokat, többek között az I. rendű alpereshez

2005. március 22-én intézett, a szerződés felmondását tartalmazó levelét, amelyben a gépjárműre vonatkozó, a szerződésben kikötött vételi jogát is érvényesítette. Ebben a levélben a teljes tartozás összegét 5.100.556 forintban jelölte meg. A per során előadta, hogy a kereseti kérelemben azért szerepel 5.069.033 forint tőkekövetelés, mert a felperes a keresetlevél benyújtása előtt ismételt elvégezte az összes számítást és levonásba helyezte a gépkocsi maradványértékeként kapott 205.000 forintot.

Az ismeretlen helyen tartózkodó I. rendű alperes részére a felperes kérelmére az elsőfokú bíróság ügygondnokot rendelt ki, aki a kereset elutasítását kérte.

A II. rendű alperes szintén a kereset elutasítását kérte a készfizető kezességvállalásának elismerése ellenére.

Az elsőfokú bíróság a 2007. május 18-án kelt 25.G.41.099/2006/11. számú ítéletével a felperesi keresetnek helyt adott, és az alpereseket egyetemlegesen kötelezte, hogy fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 5.069.033 forintot és ennek 2005. július 14. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő kamatát és a 604.200 forint perköltséget. Az elsőfokú ítélet tartalmazza, hogy a perbeli gépjármű vásárlására vonatkozó kölcsönszerződés 2004. október 21-én jött létre a felperes és az I. rendű alperes között, amelyhez a felperes 4.680.000 forint kölcsönt nyújtott. A szerződés futamideje 72 hónap volt, a kölcsönszerződés 5. pontjában a felperes vételi jogot kötött ki a maga számára a kölcsönszerződés nem-teljesítésének esetére, a másik biztosíték pedig a II. rendű alperes készfizető kezességvállalása volt. Figyelemmel arra, hogy az I. rendű alperes egyetlen törlesztő részletet sem fizetett meg, a felperes az elsőfokú bíróság szerint a Ptk. 525. §-a alapján jogszerűen mondta fel azonnali hatállyal a kölcsönszerződést, és ezzel a teljes tartozás esedékessé vált. Az I. rendű alperes a gépjárművet visszaszolgáltatni nem tudta, arra hivatkozott, hogy azt tőle ellopták, a későbbiekben pedig a rendőrség megtalálta a gépjárművet

teljesen roncs állapotban, aminek következtében a felperes a roncsok eladásából igazoltan 205.000 forinthez jutott.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a megállapított tényállás alapján a felperes jogszerűen igényli az I. rendű alperestől a kölcsön visszafizetését, amelyért a II. rendű alperes készfizető kezesként köteles helytállni. A kölcsönszerződés részét képező Általános Szerződési Feltételek 8.8. pontja értelmében fizetési késedelem esetén a felperes a késedelem időtartamára a késedelmesen teljesített törlesztő részlet után az ügyleti kamatokon kívül 6 % kamat felszámítására és minden egyéb fizetendő összeg után a mindenkor érvényes jegybanki alapkamat kétszeresére jogosult. Az Általános Szerződési Feltételek 13.2. pontja értelmében a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondása esetén a felperes köteles tételes elszámolást készíteni, ami megtörtént. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az I. rendű alperes részére kirendelt ügygondnok a Pp. 74. §-ára figyelemmel csak a kereset jogalapját vitatta, annakösszességét, az elszámolás helyességét nem. A II. rendű alperes a Ptk. 274. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti szerződés alapján köteles helytállni az I. rendű alperes tartozásáért. A kezesi szerződés 2.1. pontja szerint a kezes a jogosult első írásbeli felszólítása alapján a jogosultnak köteles megfizetni mindazt az összeget, amelyet a kötelezett a biztosított szerződés alapján az abban meghatározott esedékességi időpontban nem teljesít, és amelyet a jogosult a kezesnek külön felszólításban ilyen összegként megjelölt. Az elsőfokú bíróság a készfizető kezességvállalás miatt helyt adott a felperesnek az alperesek egyetemleges marasztalására irányuló kérelmének is. Az alperesek pervesztesek lettek, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a perköltség megfizetésére is egyetemlegesen kötelezte őket.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. rendű alperes képviselőjében az ügygondnoka nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte. Előadta, hogy ellenkérelmében 4.683.791 forint összeget jelölt meg, mint az I. rendű alperes számára esetleg elfogadható tartozást, de a keresetben megjelölt 5.059.033 forintra nem tett

elismerő nyilatkozatot, így az elsőfokú ítélet ebben a részben iratellenes. Megismételte az általa korábban már előadottakat, illetve azokat kiegészítette azzal, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítélet azért is megalapozatlan, mert nem határozta meg a perbeli gépjármű forgalmi rendszámát, alvázszámát és a kölcsönszerződés számát sem. Így nem tisztázott, hogy a kereseti követelés melyik gépjárműre vonatkozik, ugyanis az I. rendű alperes 2004. július 1-én a889 forgalmi rendszámú gépjárműre is kölcsönszerződést kötött a felperessel. Az I. rendű alperes ügygondnoka a másodfokú eljárásban az ügyvédi munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján kérte megállapítani.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nyújtott be, amelyben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a felperes a csatolt okiratokkal mind a kereset jogalapját, mind összepszerűségét megfelelően igazolta. A II. rendű alperes (helyesen: I. rendű alperes) nem támasztotta alá, hogy az elszámolás egyes tételeit milyen alapon vitatja. Hivatkozott arra, hogy abban az esetben, ha az alperesek a követelés összegét nem fogadják el, a felperesi levezetéssel szemben a bizonyítási teher alapján nekik kell igazolni, hogy milyen eltérő összegben áll fenn álláspontjuk szerint a felperesi követelés. A fellebbezésben foglaltakkal szemben a felperes utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete egyértelműen tartalmazza a szerződéskötés időpontját és megjelöli a folyósított kölcsön összegét is. Emellett a keresetlevélből a gépkocsi forgalmi rendszáma és a szerződés azonosító száma is kitűnik. A felperes szerint tehát teljesen egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság ítélete melyik kölcsönszerződéssel kapcsolatos marasztalást tartalmazza.

A II. rendű alperes mind a fellebbezést, mind a felperes fellebbezési ellenkérelmét kézhez vette, azonban nyilatkozatot nem tett.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el.

A Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint a kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A Ptk. 525. § (1) bekezdésének e) pontja szerint a hitelező azonnali hatállyal felmondhatja a kölcsönt, ha az adós más súlyos szerződésszegést követett el.

A Ptk. 274. § (2) bekezdésének a) pontja szerint a kezes nem követelheti, hogy a jogosult a követelést először a kötelezettől hajtsa be (készfizető kezesség), ha a felek így állapodtak meg.

Miután a felperes a számításait a keresetlevélben levezette, az alpereseket terhelte a Pp. 164. §-a alapján annak bizonyítása, hogy az nem helytálló.

Az I. rendű alperes ügygondnoka a 11. sorszámú jegyzőkönyvhöz 11/A/3. sorszám alatt csatolt nyilatkozatában számításokat végzett a felperes által csatolt törlesztő táblázat alapján és az alperes fennálló tartozását 4.683.791 forintban látta elfogadhatónak. Nyilatkozatot tett emellett arra, hogy a felperes által közölt összegek a számításaival megegyeznek és a gépjármű értékesítésének összege is elfogadható a csatolt értékelés és a fotók alapján. Utalt arra, hogy a felperesi kereset elutasítását csak a Pp. 74. §-ában foglaltakra tekintettel kéri. Ebben az előkészítő iratában azonban az I. rendű alperes ügygondnoka négy törlesztő részlet megfizetését számításba vette az I. rendű alperes javára, holott az iratokból egyértelműen kitűnt, és ezt a II. rendű alperes sem vitatta, hogy az I. rendű alperes részéről egyetlen törlesztő részlet megfizetésére sem került sor. Ezen összegek figyelmen kívül maradása esetében az I. rendű alperes ügygondnoka által elismert

követelés összege megegyezik a felperesi levezetésben szereplő összeggel. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a felperes a keresetéhez csatolt iratok alapján elvégzett számításait részletesen kimunkálta, ezzel kapcsolatban a II. rendű alperes nem tett nyilatkozatot, az I. rendű alperes ügygondnoka pedig a fentiek szerint téves számításokat végzett. A törlesztő részletek elszámolása mellett egyébként a felperesi számításokat nem vonta kétségbe. A fentiekre tekintettel nem megalapozott a követelés összegszerűségével kapcsolatban előadott fellebbezési kérelme.

Alapítván az I. rendű alperes fellebbezése abban is, hogy az elsőfokú bíróság ítélete alapján nem lehet megállapítani, hogy a marasztalás melyik kölcsönszerződéssel kapcsolatos kötelezettségekre vonatkozik. Az elsőfokú ítélet tartalmazza, hogy a szerződéskötés napja 2004. október 21-e volt és meghatározza a folyósított kölcsön összegét is. Az I. rendű alperes által kötött másik kölcsönszerződés 2004. július 1-én kelt, így az elsőfokú ítélet alapján is egyértelmű, hogy az alperesek marasztalása melyik szerződésre vonatkozik.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (1) bekezdés szerint helybenhagyta.

Az I. rendű alperes ügygondnokát a Pp. 74. §-a alapján a per vitelére meghatalmazott jogállása illeti meg az ott meghatározott korlátozásokkal. Figyelemmel arra, hogy a fellebbező fél részére a Pp. 73/A. § a) pontja alapján az ítéltábla előtti eljárásban kötelező a jogi képviselő, az ügygondnoki jogállást a másodfokú eljárásban olyan személynek kell betöltenie, aki egyben a kötelező jogi képviselő ellátására is jogosult. A jelen esetben a kirendelt ügygondnok ügyvéd, így a másodfokú eljárásban az I. rendű alperes képviselőjét elláthatja.

A Pp. 76. § (2) bekezdése szerint a perben kirendelt ügygondnok készkiadásainak és díjának előlegezésére azt a felet kell kötelezni, aki az ügygondnok kirendelését kérte, illetőleg akinek perbeli cselekménye folytán a kirendelés szükségessé vált. Az

elsőfokú eljárásban az ügygondnok díjának előlegezése megtörtént, arról az elsőfokú bíróság kiutaló határozatot hozott, azonban a fellebbező ügygondnok részére a másodfokú eljárásra irányadó ügygondnoki díj előlegezéséről nem rendelkezett. Az I. rendű alperes fellebbező ügygondnokát megilleti a kötelező jogi képviselőre tekintettel a másodfokú eljárásban végzett tevékenysége után a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése szerint felszámítható ügyvédi (ügygondnoki) díj, ennek viselésére azonban az I. rendű alperes köteles, mert az I. rendű alperes székhelyének ismeretlenné válása tette szükségessé a perben az ügygondnok kirendelését. Ebben a körben a fellebbezéssel nem élő II. rendű alperes egyetemleges kötelezésére nem kerülhet sor.

Az I. rendű alperes ügygondnoka az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 60. § (2) bekezdése szerint illetékfeljegyzési joggal rendelkezik. Az ügygondnok illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési illetéket a fellebbezéssel élő peresztes I. rendű alperesnek kell megfizetnie. A Fővárosi Ítéltábla elrendelte a határozatának megküldését az APEH regionális igazgatósága részére (2006. évi CXXXI. törvény 156. § (3) bekezdése, 2006. évi LXI. törvény 249. § (3) bekezdése és a 273/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. § (3) bekezdése).

A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján történt.

Budapest, 2008. március 27.

. Koday Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke

Tamáné dr. Nagy Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Molnár József sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági tisztviselő